

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είτε ονομάζονται Κέντρα «Φιλοξενίας», είτε Κέντρα Κράτησης μεταναστών, δεν είναι παρά αποθήκες ψυχών για όσους περισσεύουν, όσους δεν είναι ακόμη χρήσιμοι, ως φθηνά εργατικά χέρια στη καπιταλιστική μηχανή της δύσης. Χιλιάδες μετανάστες στοιβάζονται σ' αυτά απομονωμένοι από τον έξω κόσμο, χωρίς χαρτιά και αποκλεισμένοι από κάθε δικαίωμα. Ένα από αυτά είναι και το Κέντρο Κράτησης Ελληνικού, στο οποίο φυλακίζονται γυναίκες μετανάστριες και παιδιά.

Οι συνθήκες που επικρατούν μέσα σε αυτές τις φυλακές είναι δραματικές (έλλειψη φαγητού, γιατρών, φαρμάκων, ρουχισμού κ.α.). Σ' αυτά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που έχουν στηθεί για να «φιλοξενούν» μετανάστες, οι κρατούμενοι παραμένουν χωρίς να γνωρίζουν πόσο θα διαρκέσει ο εγκλεισμός τους, χωρίς να καταλάβουν το λόγο που είναι φυλακισμένοι, βιώνοντας καθημερινά τον εξευτελισμό από τους ανθρωποφύλακες.

Παράλληλα ένας χορός κερδοσκοπίας πραγματοποιείται πάνω στις πλάτες των έγκλειστων μεταναστών. Οι ΜΚΟ, ως εξωραϊσμένες κρατικές υπηρεσίες, αναλαμβάνουν τον καθησυχασμό των μεταναστών υποσχόμενες γρήγορη απελευθέρωση, την ώρα που επιδίδονται σε φαγοπότι των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που συνέβη στο κέντρο κράτησης Ελληνικού από την Μ.Κ.Ο. PRAXIS, όταν, κατά την διάρκεια αποχής των κρατουμένων από το συσίτιο, τις επισκέφθηκε και κατέστειλε τον αγώνα τους καθησυχάζοντάς τες ότι δήθεν θα απελευθερωθούν σύντομα. Συχνά δε, τσαρλατάνοι ή διαπλεκόμενοι με τους μπάτσους δικηγόροι, απομυζούν όλες τις οικονομίες τους υποσχόμενοι άμεση απελευθέρωση και αφού πληρωθούν μεγάλα ποσά εξαφανίζονται.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι η φυλάκιση των μεταναστών είναι μέρος τις ευρύτερης πολιτικής στρατηγικής για την πληθυσμιακή διαχείριση τους, που σκοπό έχει να τους καταστήσει αόρατους, διαχειρίσιμους και υποτιμημένους.

Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής, Κράτος και Ε.Ε., υπογράφουν συμφωνίες με την Τουρκία, αντιμετωπίζοντας τους μετανάστες σαν εμπόρευμα προς επιστροφή. Βασικό άξονα αυτής της συμφωνίας αποτελούν ελεγχόμενες επιτροπές που εξασφαλίζουν την απόρριψη των αιτημάτων ασύλου και επαναπροωθήσεις στην Τουρκία με συνοπτικές διαδικασίες. Φυσικά ως την ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας οι μετανάστες παραμένουν φυλακισμένοι.

Αλλά και όσοι μετανάστες δεν emπίπτουν στην παραπάνω συμφωνία, η αστυνομία έχει την απόλυτη εξουσία να τους φυλακίσει κατά το δοκούν, χαρακτηρίζοντας τους «επικίνδυνους για τη δημόσια τάξη, ασφάλεια και υγεία».

Η τακτική του κράτους, για να σπάσει κάθε αντίδραση σε όλα αυτά είναι γνωστή. Τρομοκρατία από την αστυνομία, διαστρέβλωση και δαιμονοποίηση από τα ΜΜΕ, πλάτες στους φασίστες και ταυτόχρονη προσπάθεια απομόνωση των μεταναστών από τους αλληλέγγυους.

Η συλλογικότητα «Αλληλέγγυοι Κρατουμένων στα Νότια», με την στήριξη πολλών συντρόφων/ισσων και συλλογικήτων πραγματοποίησαν επί δύο χρόνια επισκεπτήρια και παρεμβάσεις στο κολαστήριο του Ελληνικού, κατήγγειλαν την πρακτική εγκλεισμού των μεταναστριών, ανέδειξαν τα αιτήματα των κρατουμένων και δημοσιεύσαν τις άθλιες συνθήκες κράτησης τους, ρίχνοντας φως σε θέματα, που το κράτος θα ήθελε να μείνουν αόρατα.

Επί δύο χρόνια στηρίξαμε τους αγώνες, που αποφάσισαν οι ίδιες οι κρατούμενες. Το παράδειγμα της Sanaa Taleb η οποία κρατήθηκε εκδικητικά επί ένα χρόνο, είναι ίσως το πιο γνωστό αλλά όχι το μοναδικό παράδειγμα αγώνα των κρατουμένων μέσα σε αυτό το στρατόπεδο. Αποχή συσιτίου, απεργία πείνας, άρνηση επιστροφής στα κελιά από το προαύλιο, δημοσιοποίηση γραμμάτων ήταν μερικοί από τους τρόπους, που οι κρατούμενες χρησιμοποίησαν για να αντιδράσουν.

Αυτή την έπρακτη αλληλεγγύη στις έγκλειστες μετανάστριες και τη δυναμική των σχέσεων, που χτίστηκαν μεταξύ μεταναστών και αλληλέγγυων, θέλουν να καταστείλουν οι αρχές και για το λόγο αυτό απαγόρευσαν τα επισκεπτήρια μας από το περασμένο Σεπτέμβρη.

Η απαγόρευση των επισκεπτηρίων ήρθε σαν φυσική συνέχεια των κυβερνητικών διώξεων στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, το καλοκαίρι του '16 (συλλήψεις συντρόφων, διάλυση αλληλέγγυων δομών, πλάτες σε χρυσαυγίτες) και των «καφκικών μεταμορφώσεων» του Μουζάλα. Ήλθε επίσης ως φυσική συνέχεια της σχέσης που αναπτύξαμε με τις κρατούμενες, της εναντίωσης μας στην πρακτική του εγκλεισμού, της κοινοποίηση των αιτημάτων των κρατουμένων και της δημοσιοποίησης των άθλιων συνθηκών κράτησης. Θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε των αγώνα κάθε αγωνιζόμενου μετανάστη, μέχρι το κλείσιμο κάθε φυλακής.

ΑΡΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΩΝ

Αλληλέγγυοι Κρατουμένων στα Νότια